
Quaestio theologica.

Numéro d'inventaire : 1980.00014.40

Auteur(s) : François Burke

Type de document : affiche

Éditeur : non renseigné (Paris)

Période de création : 3e quart 18e siècle

Date de création : 1753

Description : Une feuille de papier vergé filigrané. Les bords sont froissés et déchirés. Deux réparations au moyen de ruban adhésif sur les bords supérieur et inférieur. Papier mince et taché. Estampe de petit format (burin).

Mesures : hauteur : 530 mm ; largeur : 380 mm

Notes : Afiche annonçant la question de théologie que doit soutenir, "pro sorbonica" (il s'agit de la troisième des trois thèses à présenter pour la licence, et qui donne lieu à une soutenance solennelle), François Burke, en août 1753. La question abordée, extraite des Psaumes, est : "Qui se tiendra à mes côtés face à ceux qui commettent l'injustice ?". Les thèses traitent de l'incarnation et de la grâce, et de l'organisation des conduites morales. L'estampe représente la Vierge au ciel, tenant l'enfant Jésus.

Mots-clés : Affiches de thèses et d'exercices publics

Filière : Université

Niveau : Supérieur

Autres descriptions : Langue : Français

Nombre de pages : 1

ill.

VIRGINI DEI-PARÆ.
QUESTIO THEOLOGICA.

Quis habet mecum aduersarios operantes iniuriam? Psal. 92. v. 16.

DEUS & cibus manibus profite Adam minor Angelis effetus a se fuit arbiter, iudicis finis miserit, finis ignorantis & conscientis immortalis, ex libro Cœlesti beneficio creature intulisse. De vita longiori delectatione. In partu naturalibus condit potius illeus. Dei attributis non refragantibus. Sancti Aug. & Thom. Propter hanc sententiam benevolentia et deo beneficencia, utriusque autem ratione, et per diuinam. Iudeo præcepto hodiernis saeculi habuit Adam. Hinc sicut & privatae pri-
mæ conditionis fisi perdita & postteria. Infra dicta in carboni miseriarum cubos & filii isti atraurunt omnes ejus postteri. Ita Terribilium, Origenes, Sancti Clemente Alexandrinus, Athanasius, Basilios, Opuscula, genorius Nyssenus, & Chrysostomus. Singulare privilegio illarum manet Beata Virgo Maria fine laba concepta, sed quia originalis natus quodam non fuit. Primitus latus natura non malo fabulante quidam non integra natura humana corporis, non morbiæ qualitas, ut etiam folia justitia originalis privatio: bens vero Adamic peccatum non tantum excedit fed & interficit singulis hominibus in eo mortaliter concubatur. Ita pater patitur & deinceps patet & deinceps justitia communis in anima, a heretico Lutheru, eroneo Balaam, ministris accusat Catharini & Pighius, ingeniose fed non satis fuit Melanchthon expositus. Et suum fiduciam hujus beatitudinis decretu.

CHRISTUS verò Deus & homo, unus hypotheticae nature divina & humana in unicè verbis personis genuina Incarnationis notio. Hinc communicatio idiomatum in concreto non in abstracto. Explodenda ubiqui-
C, in Chirilla Deo simili & homini nata persona. Duplicem autem affectum Nefarius qui legitime & canonice propteret deponit. Amicam tamen Iustiorum Antichristos non errorum. Naturas communicas dicitur Iurycus. Dilectum agnoscit Sancus Cyrilicus. Usam tamen voluntatem Monachophilus: non confessat fed incusat fides Honoriae, & idem dantius à fratre Syndo eoque aucta incorrupta. Chirillus futurorum & ipsius dicti Iudicii praes-
cis vobis Dei interdicti ab ipsi eis Conceptionis donata, brevis & passibili, impeccabilis & liber, mediator Dei & hominum. Sacerdos similis & vicinus tali Trinitati superabundante impetu satisfactissimum. Hinc
vobis nobisq[ue] multa promerit, & sua conscientia eximunt fructus ad omnes viles extendiunt sed non aquiliter. Verum ex Virginie Mariâ Delphini corpora non phantasmatico veritate & animam habent Christus filii Dei natura-
lis non adprobis ut hereticis Faelix & Sancus Iustinus. Hinc Christus erit ut homini debetur latrū canticū, Virginis Dei pars cultus hyperbolice exhibendis. Crucis, imaginis & reliquias relativus impetuor
non. Hinc preficitur Chirilla insipit soli palliis sancti in celo regnantes, pro nobis enim intercedens apud Deum, hic invocandi. Eorum ergo intercessione & invocatione immunita repletus Prosternet. Cuncti Sanc-
tissimi

FRUCTUS Iacobinorum sobiliarum gratia Salvatoris, deusum spiritualium creaturem rationali concessionis in ordine ad vitam aeternam. Aliis est Interitus alia voluntatis et utramque impensis confitente regere Petrus Paulus, et gratias habens. Deinde prius Petropolitanum gratiam invenientem et etiam ultime gratiam voluntatis sed manipuli visito adveniens admitemur. Primum & Patribus Carthaginianis in variis Synodis, & a parochiis Sennarum Pontificibus presertim a Zosimo in Synodo Ruanensi tertial dimanatur. Huius apostolice fidei formulatio subficeretur iustissim & remunant obedientiam Episcopi & provocant ad Concilium generali. Appellatio ipsius pontificis & patrum episcoporum & expulsione malitiae, ut oblaudes definitivae & abique Concilio generali rejiciuntur. Erroris emuliong Massiliensis in eo tempore hereticus quod gratie intercessio necessitatae ac laicitate Sedi nupciam agnoverat. Utroque gratiae habens fortior debetitas Sanctis Augustinus, qui dum necessitatibus & gratiasutioe gratie contra eos nomine Ecclesie vindicat; axisman effex non raro arctig & inimic, nequissimus. Religione vero gratiam defudit. Errori Pelagianorum qui nonna liber arbitrio trahitur a diametro oppugnat Prædictacionis sed finem quin fieri a Lucido quadam Preboste adveniens, hunc erroris auctor. Concilia Asturicae & Lugdunenses non sibi ne similitudinam. Hinc habent dia loquitur non sibi renova Gotecclesia. Illas proferuntur Concilia Magistrorum & Carthagin. Errori non sicut Sanctorum Pudentius, Caius Valerius & liberi nomine Ecclesie Legitimatione immixtae sunt. In Wallo, Littero & Cartivo anno 1300 habita redivivis universitate Conventuali & Tridentina, & hanc iterum ex parte facta ex quo doctrina universitatis universitate Bocchii publicum irreformabile. Comitis transfiguratio.

TANTE necessaria est vera Christi gratia si finis et quidem opus operare homo physice sit impotens : licet facias quadam bona opera in ordine morali perficere possit. Mirabiliter ha nobis per fratrem gratianum operatur Deus, quandoque in felicitate movere voluntatem, & gratiam excitans dicunt. Quodcumque motionis influxus nobilissimum perfereretur operari actionem & gratiam adiuvans noncurat. Ex variis gratiae divisionibus, ab aliis diversitate illa in sufficiencia & effectu. In aliis tamen, quod non satis confer potest, non sufficit. Tunc ergo fieri debet, quod fieri possit, ut fieri possit. Nam fieri a delectatione relativa viciori non mutatur, ita propter refectionem. Undeas ergo tu? gratianus gratiam operari physice, an a delectatione absoluta, an a congeitate fieri exercitata ita faciliatur, ut vel ab aggregatione plurium auxiliis plenum inceretur. Ha omnes sententiae Orthodoxe sunt. Nam enim gratianus gratiam operari esse non potest nisi in imprestita regula, et proinde ei non sibi opiniosus arbitrio quo tria unice digna Catholicorum circa gratiam componeant hinc quantum ad modum explicitum. Cetera sententiae sunt, quod fieri a delectatione relativa viciori non mutatur, ita propter refectionem. Ad omnes etiam gratianus gratiam operari esse non potest nisi in imprestita regula, et proinde ei non sibi opiniosus arbitrio quo tria unice digna Catholicorum circa gratiam componeant hinc quantum ad modum explicitum. Cetera sententiae sunt, quod fieri a delectatione relativa viciori non mutatur, ita propter refectionem.

ACTUM hanorum principiis extiterat, **beanus**, **sancta**, **beatita**. Sola hanc rei vel apparente adhuc potest voluntas, quae deliberata agens semper intendit aliquam fidem. Finis ultimus fons esse potest Deum, ut etiam in **habitul*it*ia** nostris obiectis: **minus vero** acti non habentes vel **facili**os virtutis praecepit filium amor. Formalis beatitudine gaudium ex Deo intuitivo est & dilectione eaenca. Actuum humanorum iactura principiis intellegitur & voluntatis. Hanc quid acutis elicitis operis excellens nobis. Boni generatio nesciatur amans. Majoris tamen relativa bona notitia non necessariop raptio. Ex objecto fine & circumstantiis definitor adhuc humanorum bonorum inveniatur. **Lutheran*is*** & **Calvinian*is*** insuperabilis ferentur nos. **Janefeld*is*** simplici & relative necessitatibus vinculum. Hanc fons constitutio activa contradicuntis indifferenter. Alius dicit fons voluntarii alii liberi, hi sunt voluntarium & liberum fecere. Mens & concupiscentia septis auguet voluntarium liberum per inimicorum & peccatorum tollere si nomen sive rationis admittat. Liberum porro admissus ignorantia & pessima a peccato arripiat exceptu **fa**c*tu*s **propt*er* prest*o***, **Domin*is***, **Sancta**, **Huma*n*a**. Quare concupiscentia indifferenter excusatibus. Omnis actus humanus horum est vel malus; nullius in iudiciva indifferenter.

ACTU V. humanarum regula, lex & conscientia. Contra haec agere nefas. Si erronea corrigitur, si fruscula extinxit, si larga restinxit, si dubia disponit. Interim ab aliis abstinetur. Premi agendae meritis & dispensationis nefis quod prima principia omnibus cogniti facili. In remoribus concubinorum ignorari potest invincibiliter. Lex politiva ut obligare promulgata. Divina est vel humana, etiam & nova, utrunque bona, sed utique mala, & amor. Facil & frequen magis amor in novo fidei. Lex vetus mortalis Christi moras: promulgata sufficiens evangelio mortis. Legis finalis & ultima apostoli Pauli: ut est Ecclesiastica sat civilis, utraque pro pecunia obligata, arrabbiata in ordinem, propter istud indumenta. Hinc legi mortis profecto pecuniam, aliud mortale, aliud veniale nullum Philosophorum. Hinc regnus omnia pura & libera. Utrunque panis pungitur temporem veniale. Steriles mortalitatem caput non habent. Omnia vestitae etiam in infinitum repetita non adaequare uentre.

*Has Theses, Deo dñe, & auspice Dei-pars, tueri conabitur FRANCISCUS BURKE, Presbyter Clowseriensis, sacra Facultatis Parisiensis Baccalaureus
Theologus, die Veneris tertii mensis Aviarii, anno Domini 1753, a sexta matutina ad sextam vesperinam.*

IN SORBONA
PRO SORBONICA

Exportar los artículos del museo

Subtítulo del PDF
